

Vlaams
Parlement

ingediend op **468** (2019-2020) – Nr. 1
25 september 2020 (2019-2020)

Ontwerp van decreet

houdende wijziging
van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013,
wat betreft de aangifte van automatische
ontspanningstoestellen

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	11
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	17
Advies van de Raad van State	23
Ontwerp van decreet	33

MEMORIE VAN TOELICHTING

Samenvatting

Met betrekking tot de belasting op automatische ontspanningstoestellen wordt in dit ontwerp van decreet bepaald dat vanaf aanslagjaar 2021 aangiften voor fiscale rangschikking uitsluitend door de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie worden behandeld en dat de taxatie vereenvoudigd wordt door de belasting per kwartaal te heffen.

I. ALGEMENE TOELICHTING

A. Situering

Voorliggend ontwerp van decreet voert fundamenteel twee aanpassingen door in de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 (VCF) met betrekking tot de belasting op de automatische ontspanningstoestellen.

In eerste instantie wordt een wijziging doorgevoerd in de aangifte voor de opstelling van een toestel. Deze loopt op dit ogenblik tot het einde van een kalenderjaar en wordt automatisch verlengd. Aangezien bij de stopzetting van de aangifte ook een teruggave kan worden gevraagd voor niet-aangevangen kwartalen, is een vereenvoudiging mogelijk door de aangifte per kwartaal te verlengen. Met een vereenvoudiging van de wetgeving en een vermindering van de administratieve lasten wordt eveneens aangesloten bij doelstellingen uit het Vlaams regeerakkoord.

De tweede wijziging betreft het repertorium waarin elk type van automatisch ontspanningstoestel fiscaal wordt gerangschikt. Tot nog toe kon deze rangschikking immers zowel door de Vlaamse Belastingdienst (VLABEL) als door de federale belastingdiensten worden uitgevoerd. Vanaf 2021 zal enkel VLABEL deze taak op zich nemen.

B. Inhoud

– Probleemstelling en omgevingsanalyse

Volgens de huidige modaliteiten wordt een aangifte voor een automatisch ontspanningstoestel in principe ingediend voor een volledig jaar en wordt het volledige jaartarief betaald (artikel 2.13.4.0.1 VCF). Belastingplichtigen met een groot aantal toestellen gaan echter op zoek naar een meer gespreide betaling. In theorie is dat mogelijk door elk kwartaal een nieuwe aangifte voor een bepaalde duur in te dienen of door een teruggave aan te vragen van de betaalde belasting in verhouding tot de nog niet aangevangen kwartalen (artikel 3.4.7.0.7 VCF). Dit leidt echter tot een hoge personeelsinzet bij VLABEL (groter aantal aangiften en teruggaven te verwerken, meer ICT-capaciteit voor aangiftemodule) en tot een hogere administratieve last bij de aangevers (aangifte per kwartaal en/of aanvragen van teruggaven). Aangezien de meeste automatische ontspanningstoestellen permanent worden opgesteld is dit een weinig efficiënte werkwijze en wordt voorgesteld om de belasting per kwartaal te heffen.

De wijziging van de afrondingsregels in de indexformule is enerzijds een gevolg van de te implementeren kwartaalaangifte en anderzijds van de vaststelling dat door het gebruik van de indexcijfers van november er in de praktijk weinig tijd rest om deze te implementeren en te testen in het ICT-systeem.

De aangifte van een nieuw model van automatisch ontspanningstoestel voor de fiscale rangschikking werd ook na de overname van de dienst van de belasting op automatische ontspanningstoestellen in 2019 voornamelijk door de Federale Over-

heidsdienst (FOD) Financiën behandeld. De aangever had immers de keuze tussen een aangifte bij de FOD, die de fiscale rangschikking deed voor de drie gewesten, of een aangifte bij VLABEL, die enkel voor het Vlaamse Gewest een beslissing kon nemen. De FOD verzekert immers deze procedure zolang het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest niet zelf instaat voor de dienst van de belasting (voorzien voor 2024).

Inmiddels heeft VLABEL echter genoeg kennis en ervaring opgedaan met deze toestellen om zelf in te staan voor de rangschikking.

– Beleidsmaatregelen en doelstelling

De aangifte per kwartaal voor de belasting op automatische toestellen zorgt voor een vereenvoudiging van de wetgeving en een lagere werklast voor VLABEL. Voor de belastingplichtigen betekent dit dat een gespreide betaling op een eenvoudige wijze mogelijk wordt en heeft dit een administratieve lastenverlaging tot gevolg.

Gelet op de toepassing van de jaartarieven per kwartaal en de vermindering tot een tiende van de belasting voor categorie B (artikel 2.13.5.0.2 VCF) is een afronding op een veelvoud van 40 cent nodig om te komen tot gelijke en hanteerbare tarieven per kwartaal.

De aanpassing van de referentiemaanden voor de index strekt ertoe meer ruimte te creëren voor de technische implementatie (van de nieuwe tarieven en van de automatische verlenging van de aangiften).

De wijziging met betrekking tot het repertorium van automatische ontspannings-toestellen heeft als voordeel dat alle elementen van de dienst van de belasting in eigen handen komen. Aangezien het repertorium cruciaal is voor het toe te passen tarief komt dit ten goede aan de autonomie van het gewest. Bij controles ter plaatse kunnen de controleurs van VLABEL beschikken over de laatste stand van zaken van aangiften aangezien er geen afhankelijkheid meer is van andere instanties. Het laat ook toe om het repertorium in een meer overzichtelijke en toegankelijke vorm ter beschikking te stellen en eventueel, op een later tijdstip, inhoudelijke wijzigingen door te voeren wanneer dit gewenst is.

– Impactanalyse

De omvorming van de aangifte van een automatisch ontspanningstoestel met een principiële duur van een jaar naar een aangifte voor een kwartaal betekent een vereenvoudiging voor die belastingplichtigen die gebruikmaakten van de mogelijkheid om elk kwartaal een nieuwe aangifte in te dienen of van de mogelijkheid om een teruggave te vragen voor niet-aangevangen kwartalen. De meer gespreide betaling die hierdoor werd beoogd wordt met deze wijziging toegepast op alle belastingplichtigen. Bovendien is het zowel een legistieke vereenvoudiging als een vermindering van de administratieve lasten voor de aangevers. Ook voor de overheid is de nieuwe werkwijze efficiënter.

Deze vereenvoudiging heeft geen impact op de ontvangsten. Sommige belastingplichtigen maakten reeds gebruik van de mogelijkheid om de belasting per kwartaal te betalen. Voor de belastingplichtigen die hier nog geen gebruik van maakten zullen de ontvangsten voor een opstelling in het volledige jaar evenwel niet meer in het eerste kwartaal worden ingekohierd, maar verspreid over de vier kwartalen. Het totaalbedrag blijft echter gelijk.

De wijziging met betrekking tot het repertorium betekent voor de aangifteplichtigen (de invoerder of de fabrikant die een nieuw model wenst op te stellen, verkopen of verhuren, of al wie rechtstreeks of onrechtstreeks als dusdanig optreedt) dat de aangifte moet worden ingediend bij VLABEL in plaats van bij de FOD Financiën.

VLABEL is uiteraard enkel bevoegd voor de fiscale rangschikking van toestellen die worden opgesteld in het Vlaamse Gewest. Dit betekent dat indien de invoerder of fabrikant eenzelfde toestel ook ter beschikking wil stellen voor opstelling in een ander gewest, hij een tweede aangifte zal moeten doen bij de FOD Financiën (of later bij elk gewest apart). Dit is echter een gevolg van de fiscale bevoegdheidsverdeling zoals voorzien in de Bijzondere Financieringswet.

Er is een beperkte impact op de personeelsinzet en werkingskosten die kan worden opgevangen binnen de huidige middelen. Er is een eenmalige kost om het repertorium op de eigen website ter beschikking te stellen. De recurrente kost voor het behandelen van aanvragen is beperkt aangezien het slechts gaat om een tiental aanvragen per jaar.

– Implementatie

Dit decreet treedt in werking vanaf aanslagjaar 2021. Er wordt geen overgangsperiode voorzien.

Deze maatregelen beïnvloeden de toepassing van andere regelgeving niet. Wat betreft de aangifte voor fiscale rangschikking van een automatisch ontspannings-toestel zal artikel 3.12.4.0.1 van het besluit Vlaamse Codex Fiscaliteit van 20 december 2013 in overeenstemming worden gebracht met het aangepaste artikel in de VCF.

De wijzigingen worden zo snel mogelijk gecommuniceerd, uiteraard met de expliciete melding dat door het Vlaams Parlement nog steeds wijzigingen kunnen worden aangebracht. De noodzaak van een snelle communicatie is essentieel, vermits de maatregelen reeds vanaf het aanslagjaar 2021 in werking treden.

C. Totstandkomingsprocedure

Op 29 juni 2020 gaf de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) aan in dit dossier geen advies te formuleren gezien de beperkte sociaal-economische relevantie.

De Raad van State bracht op 14 augustus 2020 een advies uit, met het nummer 67.802/1/V.

De opmerkingen in randnummer 6 en 7 zijn legistiek van aard en werden verwerkt in het ontwerp van decreet (artikelen 8, 9 en 10). Wat betreft de opmerking in randnummer 8 is geen aanpassing vereist. Het ontwerp heeft geen specifieke impact op de bepaling van het aanslagjaar voor reeds opgestelde automatische ontspanningstoestellen. Ook voor die toestellen wordt vanaf aanslagjaar 2021 de automatische verlenging per kwartaal doorgevoerd.

In dit advies geeft de Raad van State enkele opmerkingen met betrekking tot vormvereisten. De opmerking in randnummer 3, dat de aangifte voor fiscale rangschikking in artikel 3.12.4.0.1 VCF en de aangifte voor taxatie in artikel 3.3.1.0.16 VCF technische voorschriften inhouden in de zin van richtlijn (EU) 2015/1535 van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015 betreffende een informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij, wordt niet onderschreven. Zoals reeds bij de integratie van de wetgeving in de VCF (decreet van 7 december 2018 tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, wat betreft de belasting op de spelen en weddenschappen en op de automatische ontspanningstoestellen) werd aangehaald zijn beide aangiften noodzakelijke voorwaarden om de belasting te heffen.

Om als een de facto technisch voorschrift te worden beschouwd, moet een fiscale maatregel aan drie cumulatieve voorwaarden voldoen: de ontwerpmaatregel moet technische specificaties of andere eisen of regels betreffende diensten bevatten; deze technische specificaties of andere eisen of regels betreffende diensten moeten verband houden met fiscale of financiële maatregelen, en de fiscale of financiële maatregelen moeten het verbruik van producten of diensten beïnvloeden door de naleving van dergelijke technische specificaties of andere eisen of regels aan te moedigen. Aan die laatste voorwaarde is niet voldaan. Het zijn niet de fiscale maatregelen die de naleving van technische specificaties aanmoedigen, maar wel de bepalingen in de Kansspelwet van 8 mei 1999. De niet-aangifte heeft niet als gevolg dat een toestel niet kan opgesteld worden. Sancties verbonden aan de niet-aangifte zijn een gevolg van de onmogelijkheid tot taxatie en niet gerelateerd aan technische voorschriften.

In randnummer 4 stelt de Raad van State dat wat betreft de wijziging met betrekking tot het repertorium, de kennisgevingsprocedure moet worden gevolgd zoals ze is uitgewerkt in hoofdstuk III van het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat en de Gewesten van 7 december 2001 betreffende de uitwisseling van informatie in het kader van de uitoefening van hun fiscale bevoegdheden en betreffende de overlegprocedures inzake technische uitvoerbaarheid van door de Gewesten voorgenomen wijzigingen aan de gewestelijke belastingen en inzake de technische uitvoerbaarheid van de invoering door de Gewesten van algemene belastingverminderingen of -vermeerderingen van de verschuldigde personenbelasting.

Die procedure is echter enkel van toepassing indien de federale overheid instaat voor de dienst van de gewestelijke belasting en zich moet uitspreken over de technische uitvoerbaarheid van de voorgestelde wijzigingen. Wat betreft de belasting op de automatische ontspanningstoestellen wordt de dienst echter sinds 2019 door de Vlaamse Belastingdienst verzorgd. Ook de bevoegdheid voor het repertorium werd daarbij reeds aan de Vlaamse Belastingdienst overgedragen, zij het dat daarnaast ook de federale overheid nog deze rangschikking kon uitvoeren voor het Vlaamse Gewest.

D. Bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest

Het betreft een gewestbevoegdheid.

II. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikel 2

Volgens de huidige modaliteiten moet voor de opstelling van een automatisch ontspanningstoestel vanaf het eerste kwartaal het volledige jaartarief worden betaald (artikel 2.13.4.0.1 VCF), maar is het mogelijk om op aanvraag de betaalde belasting terug te krijgen in verhouding tot de nog niet aangevangen kwartalen (artikel 3.4.7.0.7 VCF). Voor opstellingen vanaf het tweede, derde of vierde kwartaal is een vermindering op het jaarbedrag voorzien (artikel 2.13.5.0.1 VCF). Bij gebrek aan andersluidende kennisgeving wordt de aangifte voor een jaar automatisch verlengd (artikel 3.3.1.0.16, vierde lid, VCF). Bovendien is het ook mogelijk om een aangifte voor een beperkte duur in te dienen (bijvoorbeeld voor een kwartaal) en voor de daaropvolgende periode een nieuwe aangifte in te dienen.

Dit maakt het voor de belastingplichtige in principe mogelijk de belasting op automatische ontspanningstoestellen per kwartaal te betalen.

Aangezien bovenvermelde artikelen in theorie de mogelijkheid tot een betaling per kwartaal voorzien, zij het omslachtig met eerst de betaling voor een jaar en daaropvolgend een aanvraag tot een teruggave voor de nog niet aangevangen kwartalen of door elk kwartaal een nieuwe aangifte in te dienen, wordt voorgesteld dat een vierde van de belasting is verschuldigd per kwartaal van opstelling en dat een aangifte na elk kwartaal automatisch wordt verlengd in plaats van op het einde van het jaar (uiteraard tenzij de aangifte voor een beperkte periode is ingediend of wordt stopgezet). Met punt 1° van dit artikel wordt dit principe ingeschreven in de VCF.

De aanpassing van de indexformule in het tweede punt strekt ertoe de geïndexeerde tarieven een maand eerder bekend te kunnen maken. Dit geeft meer ruimte voor de technische implementatie (van de nieuwe tarieven en van de automatische verlenging van de aangiften).

De tweede aanpassing aan de index is eveneens technisch van aard. Aangezien het tarief per kwartaal verschuldigd is, moet het bedrag voor een jaar een veelvoud zijn van 4 cent. Afronding op 4 cent is echter niet voldoende omdat het ook deelbaar moet zijn door tien (gelet op de vermindering in artikel 2.13.5.0.2 VCF). De afronding dient dus te gebeuren op een veelvoud van 40 cent en kan zowel naar boven of naar beneden. Het dichtstbijzijnde veelvoud van 40 cent wordt gehanteerd.

De indexaanpassingen treden conform artikel 11 in werking vanaf aanslagjaar 2021. De tarieven van dat aanslagjaar zullen dus rekening houden met deze afrondingsregels en met de indexcijfers van oktober.

Artikel 3

Aangezien de aangifte voor de belasting op automatische ontspanningstoestellen wordt omgevormd naar een aangifte per kwartaal is de vermindering die werd toegepast voor de opstelling vanaf het tweede, derde of vierde kwartaal overbodig geworden. Dit artikel heft deze vermindering op.

Artikel 4

Dit artikel is eveneens een gevolg van de omvorming naar een kwartaalaangifte.

Punt 1° van dit artikel geeft aan dat een wijziging van de aangifte enkel moet worden doorgegeven als het verschuldigde bedrag voor het kwartaal toeneemt. In punt 2° wordt de periode voor een automatische verlenging teruggebracht van een jaar naar een kwartaal.

Artikel 5

Dit artikel bepaalt dat het belastbaar tijdperk wordt beperkt tot het kwartaal waarin een automatisch ontspanningstoestel is opgesteld.

Artikel 6

Aangezien de aangifte voor de belasting op automatische ontspanningstoestellen wordt omgevormd naar een aangifte per kwartaal is ook de mogelijkheid tot een teruggave voor de nog niet aangevangen kwartalen overbodig geworden en wordt ze met dit artikel opgeheven.

Artikel 7

Met dit artikel wordt bepaald dat de aangifte voor een nieuw model van automatisch ontspanningstoestel met het oog op een fiscale rangschikking uitsluitend nog bij de bevoegde entiteit van de Vlaamse overheid (i.c. de Vlaamse Belastingdienst) kan. Tot nog toe werd deze rangschikking immers door de federale belastingdiensten uitgevoerd.

Aan het eerste lid van artikel 3.12.4.0.1 VCF wordt toegevoegd dat de aangifte moet worden ingediend bij de Vlaamse Belastingdienst. Het huidige tweede lid van dat artikel, dat bepaalt dat VLABEL de rangschikking van de federale belastingdiensten aanvaardt indien de aangifte op federaal niveau werd ingediend, wordt hierdoor overbodig en dus opgeheven.

De wijziging met betrekking tot het repertorium van automatische ontspanningstoestellen heeft als voordeel dat alle elementen van de dienst van de belasting uitsluitend in eigen handen komen. Aangezien het repertorium cruciaal is voor het toe te passen tarief komt dit ten goede aan de autonomie van het gewest. Bij controles ter plaatse kunnen de controleurs van VLABEL beschikken over de laatste stand van zaken van aangiften aangezien er geen afhankelijkheid meer is van andere instanties. Het laat ook toe om het repertorium in een meer overzichtelijke en toegankelijke vorm ter beschikking te stellen en eventueel inhoudelijke wijzigingen door te voeren wanneer dit gewenst is.

Deze wijziging betekent voor de aangifteplichtigen (de invoerder of de fabrikant die een nieuw model wenst op te stellen, verkopen of verhuren, of al wie rechtstreeks of onrechtstreeks als dusdanig optreedt) wel dat, indien de invoerder of fabrikant eenzelfde toestel ook ter beschikking wil stellen voor opstelling in een ander gewest, hij een tweede aangifte zal moeten doen bij de FOD Financiën (of later bij elk gewest apart). Dit is echter een gevolg van de fiscale bevoegdheidsverdeling zoals voorzien in de Bijzondere Financieringswet.

Artikel 8

Dit betreft een technische rechtzetting van twee wijzigingen die elkaar hebben doorkruist:

- bij (artikel 46 en 47 van het) decreet van 7 december 2018 tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, wat betreft de belasting op de spelen en weddenschappen en op de automatische ontspanningstoestellen, werd in de titel 3, hoofdstuk 12, van de VCF een afdeling 4. Verplichtingen van derden in het kader van de belasting op de automatische ontspanningstoestellen toegevoegd die bestaat uit artikel 3.12.4.0.1;
- bij (artikel 47 en 48 van het) decreet van 21 december 2018 houdende diverse fiscale bepalingen werd op dezelfde plaats opnieuw een afdeling 4. Verplichtingen in het kader van de burgerlijke vordering toegevoegd die bestaat uit artikel 3.12.4.0.1.

In de Vlaamse Codex (codex.vlaanderen.be) werden beide afdelingen naast elkaar ingevoegd in de VCF, maar om in de toekomst problemen te voorkomen met verwijzingen naar een artikel dat twee keer voorkomt, is het aangewezen dat dit aangepast wordt.

Met dit artikel wordt de nummering van het opschrift van de laatste ingevoegde afdeling 4 (bij decreet van 21 december 2018) gewijzigd.

Het artikel werd legistiek aangepast aan de opmerking van de Raad van State in randnummer 6.

Artikel 9

Voor deze wijziging kan worden verwezen naar de toelichting bij artikel 8.

Het artikel werd legistiek aangepast aan de opmerking van de Raad van State in randnummer 6.

Artikel 10

Met dit artikel wordt de kwartaalaangifte voor automatische ontspanningstoestellen ook doorgetrokken in de belastingverhogingen die van toepassing kunnen zijn. Er wordt voorgesteld om deze voortaan te berekenen op de verschuldigde belasting voor een kwartaal (of voor de duur van de vastgestelde overtreding). Aangezien deze wijzigingen echter ook als gevolg zouden hebben dat de belastingverhoging die voorzien is in artikel 3.18.0.0.15/2 VCF nauwelijks nog een impact zou hebben voor de categorieën B en E (respectievelijk 6,45 en 7,50 euro in geval van een verhoging van 20% of respectievelijk 32,25 en 37,50 euro in geval van een verhoging van 100%), wordt voorgesteld om voor de belastingverhogingen een minimumbedrag op te leggen van 50 respectievelijk 100 euro.

Het artikel werd legistiek aangepast aan de opmerking van de Raad van State in randnummer 7.

Artikel 11

Dit artikel behoeft geen commentaar.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed,

Matthias DIEPENDAELE

VOORONTWERP VAN DECREET

Voorontwerp van decreet houdende wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, wat betreft de aangifte van automatische ontspanningstoestellen

Op voorstel van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed;

Na beraadslaging,

DE VLAAMSE REGERING BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. In artikel 2.13.4.0.1 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, ingevoegd bij het decreet van 7 december 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° tussen het eerste en het tweede lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Een vierde van de belasting, vermeld in het eerste lid, is verschuldigd voor elk kwartaal waarin een automatisch ontspanningstoestel is opgesteld.”;

2° in het bestaande tweede lid, dat het derde lid wordt, wordt het woord “november” telkens vervangen door het woord “oktober” en worden de woorden “op de hogere of lagere eurocent naargelang het cijfer van het tiende van de eurocent al dan niet vijf bereikt” vervangen door de zinsnede “op het dichtstbijzijnde veelvoud van 40 cent”.

Art. 3. Artikel 2.13.5.0.1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 7 december 2018, wordt opgeheven.

Art. 4. In artikel 3.3.1.0.16 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 7 december 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het derde lid wordt de zinsnede „, vermeld in artikel 2.13.4.0.1, eerste lid,” vervangen door de zinsnede „, vermeld in artikel 2.13.4.0.1, eerste en tweede lid,”;

2° in het vierde lid wordt het woord “jaar” vervangen door het woord “kwartaal” en wordt het woord “jaren” vervangen door het woord “kwartalen”.

Art. 5. In artikel 3.3.2.0.1, tweede lid, 8°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 7 december 2018, wordt het woord “aanslagjaar” vervangen door de woorden “kwartaal waarin een automatisch ontspanningstoestel is opgesteld”.

Art. 6. Artikel 3.4.7.0.7 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 7 december 2018, wordt opgeheven.

Art. 7. Artikel 3.12.4.0.1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 7 december 2018, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 3.12.4.0.1. De invoerder, de fabrikant of al wie rechtstreeks of onrechtstreeks als dusdanig optreedt, geeft voor de rangschikking, vermeld in artikel 2.13.3.0.1, §2, elk model van automatisch ontspanningstoestel aan bij de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie voor hij in het Vlaamse Gewest opstelt, verkoopt of verhuurt. Als een toestel niet wordt aangegeven, wordt het toestel ambtshalve gerangschikt in categorie A, vermeld in artikel 2.13.3.0.1, §2, eerste lid, 1°.”.

Art. 8. In titel 3, hoofdstuk 12, van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 december 2018, wordt het opschrift van afdeling 4, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2018, vervangen door wat volgt:

“Afdeling 5. Verplichtingen in het kader van de burgerlijke vordering”.

Art. 9. Artikel 3.12.4.0.1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2018, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 3.12.5.0.1. De bepalingen van deze codex doen geen afbreuk aan het recht van het Vlaamse Gewest om het herstel van de schade te vorderen die kan bestaan uit de niet-betaling van de belastingen en toebehoren, door een burgerlijkepartijstelling of door een aansprakelijkheidsvordering.”.

Art. 10. In artikel 3.18.0.0.15/2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 7 december 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zinsnede “belasting op de automatische ontspanningstoestellen voor een kalenderjaar, vermeld in artikel 2.13.4.0.1” vervangen door de zinsnede “de verschuldigde belasting, met een minimum van 50 euro per aanslag”;

2° in het tweede lid wordt tussen de zinsnede “belastingverhoging 100%” en het woord “als” de zinsnede „, met een minimum van 100 euro per aanslag,” ingevoegd.

Art. 11. Dit decreet treedt in werking vanaf aanslagjaar 2021, met uitzondering van artikel 7, dat in werking treedt op 1 januari 2021.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed,

Matthias DIEPENDAELE

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Advies

Belasting op automatische ontspanningstoestellen, vereenvoudigde taxatie

Brussel, 29 juni 2020

SERV_20200629_automatische_ontspanningstoestellen_2020_ADV

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen • Wetstraat 34-36, 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11
info@serv.be • www.serv.be

Belasting op automatische ontspanningstoestellen, vereenvoudigde taxatie

Adviesvraag: Voorontwerp van decreet houdende de wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, wat betreft de aangifte van automatische ontspanningstoestellen

Adviesvrager: Matthias Diependaele - Vlaams minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed

Ontvangst adviesvraag: 16 juni 2020

Adviestermijn: 30 dagen

Decretale opdracht: SERV-decreet 7 mei 2004 art. 20 (SAR-functie)

Goedkeuring raad: 29 juni 2020

Contactpersoon: Erwin Eysackers - eeysackers@serv.be

Belasting op automatische ontspanningstoestellen, vereenvoudigde taxatie

De heer Matthias DIEPENDAELE

Vlaams minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed

Martelaarsplein 7

1000 Brussel

contactpersoon

Erwin Eysackers

eeysackers@serv.be

ons kenmerk

SERV_BR_20200629_automatische_ontspanningstoestellen_2020

Brussel

29 juni 2020

Belasting op automatische ontspanningstoestellen, vereenvoudigde taxatie

Mijnheer de minister

Dit voorontwerp van decreet voorziet dat de aangiften voor fiscale rangschikking voor de belasting op automatische ontspanningstoestellen vanaf het aanslagjaar 2021 uitsluitend door de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie behandeld worden, waarbij tevens de taxatie vereenvoudigd wordt door de belasting per kwartaal te heffen.

De SERV zal in dit dossier geen advies formuleren gezien de beperkte sociaaleconomische relevantie.

Hoogachtend

Pieter Kerremans

administrateur-generaal

Danny Van Assche

voorzitter

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 67.802/1/V
van 14 augustus 2020

over

een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest
‘houdende wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van
13 december 2013, wat betreft de aangifte van automatische
ontspanningstoestellen’

Op 16 juli 2020 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed verzocht binnen een termijn van dertig dagen van rechtswege verlengd tot 1 september 2020,^(*) een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest ‘houdende wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, wat betreft de aangifte van automatische ontspanningstoestellen’.

Het voorontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 4 augustus 2020. De kamer was samengesteld uit Jan CLEMENT, staatsraad, voorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Pierre BARRA, staatsraden, Jan VELAERS, assessor, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 14 augustus 2020.

*

^(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege verlengd wordt met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juli en 31 juli of wanneer hij verstrijkt tussen 15 juli en 15 augustus.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het voorliggende voorontwerp van decreet strekt tot de wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 en brengt wijzigingen aan inzake de belasting op de automatische ontspanningstoestellen.

In de eerste plaats wordt bepaald dat een vierde van de belasting verschuldigd is voor elk kwartaal waarin een automatisch ontspanningstoestel is opgesteld (artikel 2 van het voorontwerp). Voorts wordt de aangifte voor de opstelling van een toestel aangepast aan de indeling per kwartaal (artikelen 3, 4, 5, 6 en 10).

In de tweede plaats worden wijzigingen aangebracht met het oog op de overname van het repertorium waarin elk type van automatisch ontspanningstoestel fiscaal wordt gerangschikt. Daarmee wordt de overname van de dienst van deze belasting door het Vlaamse Gewest vervolledigd (artikelen 7 en 11).

Ten slotte wordt een technische rechtzetting aangebracht naar aanleiding van twee wijzigingen die elkaar hebben doorkruist (artikel 8) en wordt een artikel vernummerd (artikel 9).

VORMVEREISTEN

3. In advies 63.644/3 van 5 juli 2018 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van het Vlaamse Gewest van 7 december 2018 ‘tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, wat betreft de belasting op de spelen en weddenschappen en op de automatische ontspanningstoestellen’ heeft de Raad van State reeds het volgende uiteengezet met betrekking tot de aanmelding van een regeling inzake de belasting op de automatische ontspanningstoestellen als een ontwerp van technisch voorschrift:²

“De ontworpen artikelen 3.3.1.0.14 tot 3.3.1.0.16 en 3.12.4.0.1 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 (artikelen 38 tot 40 en 47 van het voorontwerp) zouden kunnen worden beschouwd als technische voorschriften in de zin van richtlijn (EU) 2015/1535 van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015 ‘betreffende een informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij’. Bij gebrek aan een (tijdige) aangifte kan een automatisch ontspanningstoestel immers in de praktijk niet op de markt worden gebracht zonder dat dit tot een sanctie (een hogere belasting) aanleiding geeft.

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

² *Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1663/1, 115-116.

Een ontwerp voor een technisch voorschrift moet overeenkomstig artikel 5, lid 1, van de voormelde richtlijn worden meegedeeld aan de Europese Commissie en de goedkeuring ervan moet worden uitgesteld voor de duur van, in beginsel, drie maanden, te rekenen vanaf de datum waarop de Commissie de voormelde mededeling ontvangt (artikel 6, lid 1, van richtlijn (EU) 2015/1535).

Uit het aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, bezorgde dossier blijkt niet dat het voorontwerp is meegedeeld aan de Europese Commissie. Hieromtrent om uitleg gevraagd, was de gemachtigde van mening dat het voorontwerp geen technische voorschriften bevat, mede gelet op het gegeven dat enkel fiscale aspecten worden geregeld, en niet regulerende aspecten die de toegang tot de markt bepalen.

Naar luid van artikel 1, lid 1, f), tweede alinea, iii), van de voormelde richtlijn (EU) 2015/1535 zijn '[d]e facto technische voorschriften', 'technische specificaties of andere eisen of regels betreffende diensten die verbonden zijn met fiscale of financiële maatregelen die het verbruik van producten of het gebruik van diensten beïnvloeden, doordat zij de naleving van die technische specificaties, andere eisen of regels betreffende diensten aanmoedigen'. Hieruit vloeit voort dat het gegeven dat de ontworpen regeling louter fiscale regels bevat, niet volstaat opdat er geen sprake zou kunnen zijn van technische voorschriften. Integendeel, het voorontwerp lijkt wel degelijk regels te bevatten die verbonden zijn met fiscale maatregelen die het verbruik van producten of het gebruik van diensten kunnen beïnvloeden. De vraag rijst evenwel of die regels van die aard zijn dat zij de naleving van technische specificaties kunnen aanmoedigen. De Raad van State, afdeling Wetgeving, beschikt niet over het vereiste technische inzicht om na te kunnen gaan of dat effectief het geval is.

Indien dat het geval zou zijn, moet het voorontwerp alsnog worden meegedeeld aan de Europese Commissie."

De gemachtigde verklaarde hierover naar aanleiding van de huidige adviesaanvraag het volgende:

"Een aanmelding bij de Europese Commissie is ons inziens niet vereist. Het voorliggende voorontwerp van decreet bevat geen technische voorschriften in de zin van richtlijn (EU) 2015/1535. De aangifte van een automatisch ontspanningstoestel (zowel de aangifte voor fiscale rangschikking in art. 3.12.4.0.1 VCF als de aangifte voor taxatie in art. 3.3.1.0.16 VCF) heeft enkel fiscale motieven en bevat geen technische voorschriften.

Artikel 1, (f), *in fine* van de EU-richtlijn 2015/535 stelt dat bij niet-naleving van het technisch voorschrift, 'de verrichting of het gebruik van een dienst of de vestiging als dienstverlener wordt verboden'. Dat is in de fiscale wetgeving echter niet het geval: bij niet-naleving van de regels, stelt men zich bloot aan een ambtshalve aanslag én een belastingverhoging, maar niet aan een verbod. De technische voorschriften die de markt van kansspelen reguleren, worden bepaald in de Kansspelwet van 8 mei 1999. Artikel 48 van die wet bepaalt dat de verkoop, de verhuur, de leasing, de levering, de terbeschikkingstelling, de invoer, de uitvoer, de productie, de diensten inzake onderhoud, herstelling en uitrusting van kansspelen, slechts kan plaatsvinden na toekenning van een vergunning klasse E. Artikel 52 en 53 bepalen op welke wijze een toestel, teneinde op het Belgische grondgebied te kunnen worden verkocht of geëxploiteerd, goedgekeurd moet worden door de bevoegde commissie.

Artikel 3.3.1.0.16 VCF bepaalt welke gegevens moeten worden aangegeven met het oog op een correcte taxatie. In art. 2.13.7.0.1 VCF wordt bepaald dat een ambtshalve aanslag kan worden gevestigd bij niet-aangifte conform art. 3.3.1.0.16 VCF.

Artikel 3.12.4.0.1 VCF bepaalt dat een nieuw type toestel vooraf moet worden aangegeven met het oog op de rangschikking, vermeld in artikel 2.13.3.0.1 VCF. Er wordt ook bepaald hoe een artikel wordt gerangschikt bij niet-aangifte.

Deze bepalingen leggen geen technisch voorschriften op en beïnvloeden het gebruik van de dienst niet.”

De Raad van State kan zich niet aansluiten bij deze zienswijze. Het klopt dat een belasting op automatische ontspanningstoestellen niet hetzelfde is als het rechtstreeks reglementeren van deze toestellen, maar richtlijn (EU) 2015/1535 van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015 ‘betreffende een informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij’ verwijst in artikel 1, lid 1, f), eerste alinea, ook naar “bestuursrechtelijke bepalingen die (...) de facto moeten worden nageleefd”. Als voorbeeld van een dergelijk *de facto* technisch voorschrift wordt in de tweede alinea, iii), verwezen naar “technische specificaties of andere eisen of regels betreffende diensten die verbonden zijn met fiscale of financiële maatregelen die het verbruik van producten of het gebruik van diensten beïnvloeden, doordat zij de naleving van die technische specificaties, andere eisen of regels betreffende diensten aanmoedigen (...)”. Een belasting die gedifferentieerd is naargelang een bepaald type toestel lijkt dan ook in beginsel als een *de facto* technisch voorschrift te moeten worden beschouwd.

De conclusie die reeds in advies 63.644/3 werd geformuleerd kan dan ook enkel worden herhaald voor de thans ontworpen wijzigingsbepalingen.

4. Op de vraag of over de overname van het repertorium overleg werd gepleegd met de federale overheid en uit welke stukken dit blijkt, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Vlabel heeft sinds 1 januari 2019 de dienst van de belasting op automatische ontspanningstoestellen overgenomen. Een uitzondering hierop, die werd vastgelegd in artikel 30 van het protocol dat met de FOD Financiën werd afgesloten, was het repertorium (zie bijlage). Dit met het oog op een coherent en eenvormig beheer van de aanvragen tot goedkeuring die een eigenaar, invoerder of fabrikant dient in te dienen voorafgaande aan de opstelling, de verkoop of de verhuring van een nieuw automatisch ontspanningstoestel. Het protocol bepaalde dat het repertorium verder werd beheerd door de FOD Financiën “behoudens in geval van wijziging van de procedure vastgesteld in artikel 3.12.4.0.1 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit door het Vlaams Parlement”. Die wijziging ligt voor in het voorgelegde ontwerp van decreet.

Vlabel heeft de FOD Financiën op 15 juni 2020 mondeling in kennis gesteld van het voornemen tot overname van het repertorium. Dit voornemen werd bij e-mail van 16 juni 2020 door de Voorzitter van het Directiecomité van de FOD Financiën ter kennis gebracht aan de Waarnemingspost. Bij e-mail van 2 juli 2020 bevestigde de voorzitter van de Waarnemingspost de ontvangst van de kennisgeving, waarbij tevens werd meegedeeld dat vanuit de Waarnemingspost ook de andere gewesten op de hoogte zouden worden gebracht.”

Deze mondelinge mededeling en het erop volgende mailbericht lijken evenwel niet te volstaan in het licht van de vormvereisten die in de artikelen 8 tot 11 van het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat en de Gewesten van 7 december 2001 ‘betreffende de uitwisseling van informatie in het kader van de uitoefening van hun fiscale

bevoegdheden en betreffende de overlegprocedures inzake technische uitvoerbaarheid van door de Gewesten voorgenomen wijzigingen aan de gewestelijke belastingen en inzake de technische uitvoerbaarheid van de invoering door de Gewesten van algemene belastingverminderingen of -vermeerderingen van de verschuldigde personenbelasting' worden voorgeschreven. Indien die vormvereisten daadwerkelijk nog niet zijn vervuld, moet dat alsnog gebeuren.

5. Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het vervullen van de voornoemde vormvereisten nog wijzigingen zou ondergaan,³ moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikelen 8 en 9

6. Aangezien het enkel de bedoeling is van de stellers van het voorontwerp om de tweede vermelding van afdeling 4 en de tweede vermelding van artikel 3.12.4.0.1 te vernummeren tot respectievelijk afdeling 5 (artikel 8 van het voorontwerp) en artikel 3.12.5.0.1, (artikel 9 van het voorontwerp), redigere men de ontworpen bepalingen beter als volgt, zodat die bedoeling beter uit de verf komt en niet de indruk ontstaat dat nieuwe rechtsvoorschriften worden ingevoerd.

“Art. 8. In titel 3, hoofdstuk 12, van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 december 2018, wordt afdeling 4, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2018, vernummerd tot afdeling 5.

Art. 9. Artikel 3.12.4.0.1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2018, wordt vernummerd tot artikel 3.12.5.0.1.”

Artikel 10

7. In de bij artikel 10, 1°, van het voorontwerp ontworpen nieuwe zinsnede moet het lidwoord “de” worden weggelaten.

³ Namelijk andere wijzigingen dan diegene waarvan in dit advies melding wordt gemaakt of wijzigingen die ertoe strekken tegemoet te komen aan hetgeen in dit advies wordt opgemerkt.

SLOTOPMERKING

8. De stellers van het voorontwerp moeten nagaan of geen overgangsbepalingen zijn vereist met betrekking tot reeds opgestelde automatische ontspanningstoestellen, nu artikel 3.3.2.0.1, eerste lid, 12°, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 bepaalt dat voor de belasting op de automatische ontspanningstoestellen het jaar waarin een toestel is opgesteld, het aanslagjaar is.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jan CLEMENT

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

Op voorstel van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed;

Na beraadslaging,

DE VLAAMSE REGERING BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. In artikel 2.13.4.0.1 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, ingevoegd bij het decreet van 7 december 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° tussen het eerste en het tweede lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Een vierde van de belasting, vermeld in het eerste lid, is verschuldigd voor elk kwartaal waarin een automatisch ontspanningstoestel is opgesteld.”;

2° in het bestaande tweede lid, dat het derde lid wordt, wordt het woord “november” telkens vervangen door het woord “oktober” en worden de woorden “op de hogere of lagere eurocent naargelang het cijfer van het tiende van de eurocent al dan niet vijf bereikt” vervangen door de zinsnede “op het dichtstbijzijnde veelvoud van 40 cent”.

Art. 3. Artikel 2.13.5.0.1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 7 december 2018, wordt opgeheven.

Art. 4. In artikel 3.3.1.0.16 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 7 december 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het derde lid wordt de zinsnede “, vermeld in artikel 2.13.4.0.1, eerste lid,” vervangen door de zinsnede “, vermeld in artikel 2.13.4.0.1, eerste en tweede lid,”;

2° in het vierde lid wordt het woord “jaar” vervangen door het woord “kwartaal” en wordt het woord “jaren” vervangen door het woord “kwartalen”.

Art. 5. In artikel 3.3.2.0.1, tweede lid, 8°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 7 december 2018, wordt het woord “aanslagjaar” vervangen door de woorden “kwartaal waarin een automatisch ontspanningstoestel is opgesteld”.

Art. 6. Artikel 3.4.7.0.7 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 7 december 2018, wordt opgeheven.

Art. 7. Artikel 3.12.4.0.1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 7 december 2018, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 3.12.4.0.1. De invoerder, de fabrikant of al wie rechtstreeks of onrechtstreeks als dusdanig optreedt, geeft voor de rangschikking, vermeld in artikel 2.13.3.0.1, §2, elk model van automatisch ontspanningstoestel aan bij de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie voor hij in het Vlaamse Gewest opstelt, verkoopt of verhuurt. Als een toestel niet wordt aangegeven, wordt het toestel ambtshalve gerangschikt in categorie A, vermeld in artikel 2.13.3.0.1, §2, eerste lid, 1°."

Art. 8. In titel 3, hoofdstuk 12, van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 december 2018, wordt afdeling 4, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2018, vernummerd tot afdeling 5.

Art. 9. Artikel 3.12.4.0.1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2018, wordt vernummerd tot artikel 3.12.5.0.1.

Art. 10. In artikel 3.18.0.0.15/2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 7 december 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het eerste lid wordt de zinsnede "belasting op de automatische ontspanningstoestellen voor een kalenderjaar, vermeld in artikel 2.13.4.0.1" vervangen door de zinsnede "verschuldigde belasting, met een minimum van 50 euro per aanslag";
- 2° in het tweede lid wordt tussen de zinsnede "belastingverhoging 100%" en het woord "als" de zinsnede ", met een minimum van 100 euro per aanslag," ingevoegd.

Art. 11. Dit decreet treedt in werking vanaf aanslagjaar 2021, met uitzondering van artikel 7, dat in werking treedt op 1 januari 2021.

Brussel, 23 september 2020.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed,

Matthias DIEPENDAELE